

**A tavaszi munkák időbeni elvégzésével fog megerősödni a most alakult jósvafői termelőszövetkezeti csoport!
(Észak-Magyarország. - 7. évf. (1951. márc. 6.), p 5)**

Az idő sürget. A tavaszi munkák küszöbén állunk. Egy nap késedelem is nagy károkkal járhat. Meg kell fogni a munka végét. Sok helyütt már szántanak, sőt vetnek is. Így helyes! Fel kell számolni azt a nézetet, hogy „még nincs itt az idő, jöhet fagy, nem lehet vetni”. Most alakult termelő csoportok se várjanak „felsőbb utasításra”. Nincs mit várni! Hogy több darabban van a föld? Úgy kell a vetéstervet összeállítani, hogy az egy tagban lévő területre (ha csak 2-5 hold is az) egyfajta növény kerüljön.

Kezdjük meg a munkát, ne várakozzunk!

Ne várakozzék a jósvafői csoport sem! Lásson munkához! Most alakult ez a csoport a harmadik típus szerint. Száz hold földje van. Kétségtelen vannak nehézségeik, hiszen nem tanulták eddig a nagyüzemi gazdálkodás módját. De nincsenek maguk.

Kérjenek segítséget az állami gazdaság, vagy a gépállomás mezőgazdászaitól.

Minden problémájukra megkapják a választ, a segítséget. És mindenekelőtt ott van a pártszervezet, amely minden kezdeti nehézségen átsegíti őket.

Itt van a szántás meg a vetés nagy munkája. A csoport megbízottai már voltak a szendrői gépállomáson, szerződést is kötöttek a föld megmunkálására. De bizony kétségek merültek fel. „Hegyes vidék, hogy bírja azt a traktor?”.

Nem bírja a traktor? Dehogynem! Bírja a sztalinyec! Kipróbált „jóság” az,
nem hagyja cserben a dolgozó parasztot.

El kell menni újra a gépállomásra, meg kell beszélni a dolgot s azon a negyven holdon, amit még fel kell szántani a tszcs-nek – kezdjék meg az ugar törését. Ha nincs a gépállomásnak sztalinyece, az sem olyan nagy baj....Van más gépállomásnak, például a sajószentpéterinek. A péteri határnak elég a traktor is, nem úgy, mint a jósvafőinek. A gépek helyes beosztásával meg lehet oldani, hogy a két gépállomás, a szendrői (ha nincs sztalinyece) és a péteri cserélnek. Az egyik ad traktort, a másik meg sztalinyecet. Így a „kecske is jóllakik, mag a káposzta is megmarad”!

A csoport vetésterve már kész

A tagság együttesen tárgyalta meg. Már csak a végrehajtás van hátra. A vetésterv öt hold tavaszbuza, öt hold árpa, nyolc hold zab, öt hold lencse, két hold borsó, burgonya, kukorica, napraforgó és más egyéb növény termesztését tar-

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

talmazza. Körülbelül negyven hold kaszálója is van a tszcs-nek. A vetőmag zöme is megvan. Ami még hiányzik (csekély mennyiség), azt mire kell, megkapják. Így hát

minden lehetőség, minden feltétel megvan ahhoz, hogy megkezdődjék a munka, a harc a jó, gazdag termésért.

Mert harc kérdése ez is. Attól, hogy a csoport Jósvafőn is jól dolgozik, nagyban függ az egész község munkája. Ha példát mutatnak, akkor bebizonyítják: közösen könnyebb a munka, nincs szükség várakozásra, erős elhatározással le lehet küzdeni az akadályt, ha a tszcs jól dolgozik, ha példát mutat, jól megy az egész község munkája s ezzel

akkorát ütnek az ellenségen, a kulákon, hogy arról koldulnak.

Mert ne higgyük, hogy Jósvafőn az a harminchárom kulák nyugton marad. De-hogy! Bak István, Bak József, Gara Istvánné a főkolomposok, a többivel együtt szabotálják a munkát, s állandóan rémhíreket terjesztenek. Ahogy a faluban beszélnek róluk, ők a „rémhírközpont”. Emiatt már büntetve is voltak.

A körmükre kell nézni most is: le kell leplezni őket.

Most tehát a legközvetlenebb feladat a tavaszi szántás-vetés. Ha ezt jól elvégzi a csoport, erősödésének alapjait rakja le. Hozzájárulnak ahhoz, hogy a mezőgazdaság több terméket adjon, mint eddig. Mindenki tudja Jósvafőn is azt, amit Rákosi elvtárs mondott, hogy „nemcsak város él jobban, a falu is.” Ez tehát azt jelenti, hogy többet is fogyaszt, tehát többre is van szükség. Falun is, meg a városban is.

Ez lebegjen a jósvafői és minden más csoport előtt, amikor neki fognak a tavaszi munkáknak. (tf)

Földműves szövetkezeti részjeggy (1951)